Karikatür

— Komşunun otomobili 8 silindirli imiş, seninki kaç silindirli ?
— Pek çok... daha vakıt bulup sayamadım !..

— Bu hacı babaların parası çok galiba...
— Öyle zahir... kum çölüne altın ektiklerine bakılırsa...

No. 24 YIL: 1 FİATI 10 KURUŞ 13 HAZİRAN 1936

Karikatür

Çıkaran: Sedat Simavi

İdarehanesi:
İstanbul, Ankara caddesinde hususî daire
Posta kutusu: İstanbul 103

Abone şartları:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ MİZAH GAZETESİ

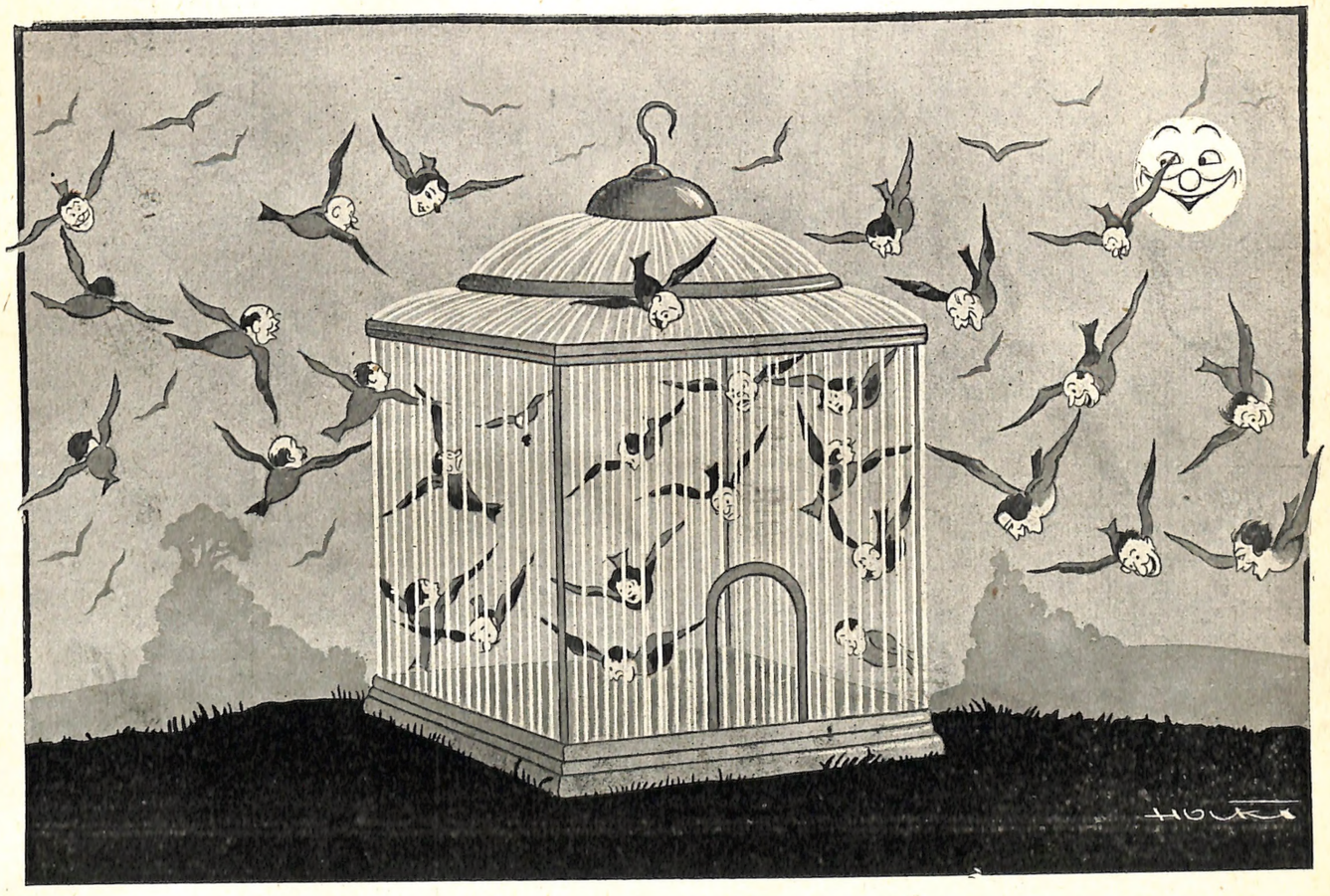

İZDİVAÇ YALDIZLI BİR KAFES GİBİDİR....
İçerdekiler serbest kalmak için çırpınırlar... Dışardakiler içeri girmek için can atarlar...

DİLDE ZÜPPELİK

Konuşurken, giyinirken, yerken, gezerken, hulâsa her mânasile yaşarken mahut alafrangalığın artık modası geçti sanıyorduk.

İki söz arasında monşer demenin ve arabaya bindim yerine bir araba aldım, yahut yıkandım diyecek yerde bir hamam aldım sözü ile tatlısu frenkliği satmanın artık iltifattan düştüğünü zannediyorduk.

Etrafımızda gözünün hiç ihtiyacı olmadığı halde monokol kullananlar, sıcak havada iskarpinine getir takanlar artık pek azalmıştır diyorduk.

Fakat ne münasebet. Her devrin bir züppelik şekli ve züppeliğin de bir modası var. Son zamanlarda bu moda Türk dilinin nahvine ve şivesine musallat oldu. Levantenlerin hoşlanacağı, tatlısu frenklerinin beğeneceği biçimde müessese, ticarethane, fabrika, banka, han ve apartıman ve sokak isimleri takmak bugünkü dil züppeliğinin en fazla umumileşen bir örneği değil midir?

Meselâ Eti Bankası demek kabil iken ve bu şekil Türkçenin nahvine ve şivesine tamamile uygun iken Eti Bank demenin mânası nedir? Sümer Bank da öyle değil mi?

Acaba bu müesseseler isimlerini bu şekle koymakla Avrupalılaşmış mi olduklarını sanıyorlar? Şu halde Ziraat Bankası ve İş Bankası, Emlâk Bankası, Sanayi Bankası vesaire... niçin bu terakki fırsatından istifade etmiyorlar da kendilerine İş bank, Ziraat bank, Emlâk bank ve Sanayi bank demiyorlar? Hem Türkçede bank yoktur, banka

SERBEST GÜREŞİN CİLVELERİNDEN:

Hakem — Hangi tarafın galip geldiğini keşfet bakalım!....

vardır, fabrik olmayıp bunun yerine fabrika bulunduğu gibi..

Dildeki bu züppeliğe böyle müessese ve ticarethane isimlerinde olduğu gibi sokak adreslerinde, han ve apartıman isimlerinde de daima rasgelip duruyoruz. Meselâ Keresteci sokağı yerine Keresteci sokak, Vakıf hanı sözüne bedel Vakıf han diye söylenip yazıldığını bütün gün görüyoruz.

Bu şive bizim memlekette yeni bir şey değil ki ona heves etmeyi bir yenilik sevdası şeklinde mazur görelim. Tatlısu frenklerile Türk olmıyan vatandaşların çoğu asırlardanberi dilimizi böyle konuşmazlar mıydı?.

Birkaç ay evvel tahsili ve irfanı hayli yüksek iki zat mühim bir ecnebi mecmuasında Türk nahvinin Avrupalılaşması lüzumuna dair müşterek imza ile uzun bir makale yazmışlardı. O makalelere meselâ «aradığımı buldum» diyecek yerde Fransız nahvine uygun olarak «buldum o şeyi ki arıyordum» şeklinde gûya yeni bir şive teklif ediyorlardı.

O iki arkadaş veya kardeşin bu tekliflerile sanki yeni birşey keşif veya icat etmiş gibi Con Aahmet varî böbürlenmeleri tuhaftı. Orta oyuncular, meddahlar, karagözcüler ve tulûat kumpanyalarının komik aktörleri bu tatlısu frenklerinin şivelerile Türkçe söylemeyi onlardan yüzlerce sene evvel icat etmiş değil midirler?

Bu acayip tekliflere baktıkça ve Sümer bank, Eti bank, İpekiş, Elmalı han, Demirci apartıman, Söğütlü sokak gibi dilimizde alıp yürüyen örnekler üzerinde «düşündükçe galiba diyoruz, asırlardanberi temiz Türk şivesini bir türlü öğretemediğimiz levantenlerin Türkçeyi söyleyişteki çeşnilerini nihayet kendimiz almak suretile meseleyi kökünden halletmiş olacağız. Aferin züppelere!...

KARİKATÜR

Bir çare

Hırsız diye tevkif etmişlerdi. Tevkifhanede kendisini görmiye gelen avukatına:

— Beni kurtarmak için bir tek çare vardır, bu çareyi kullanır mısınız? dedi.

— Elbette.

— Namusunuz üzerine yemin eder misiniz?

— Ederim.

— Öyle ise, avukat elbisenizi bana veriniz, buradan çıkayım....

Avukat şaşırdı:

— Nasıl olur?

— Basbayağı... Benim kurtulmam için başka çare yoktur... Siz de bu çareye müracaat edeceğinize namus sözü verdiniz....

Avukat, kendi elbisesini giyerek, kollarını sallıya sallıya çıkan hırsızın arkasından bakakaldı!

Obur

Çok yer, çok içerdi. Hangi lokantaya girse kendisinden sonra gelenler yemek bulamazdı. Şairin biri bu sayılı oburu diline doladı, hakkında uzun bir hiciv yazdı. Hicivden üzülen obur, iki lokma arasında, derdini bir arkadaşına açtı. Arkadaşı teselli verdi:

— Aldırma, dedi, senin gibi çok yiyenler biraz da hazmetmesini bilmelidirler!

Greta

Greta Garbo, yaz tatilini geçirdiği memleketinde, erkek elbisesile dolaşıyordu. Birgün kırda gezerken onu tanıyan, sanatına hayran olan beş on kız birden boynuna atıldı, yanaklarını biri bırakıp öteki öptü. Bu muhabbet sağanağından kendini güç kurtaran artist:

— Elbiseme baktınız da galiba beni erkek sandınız! dedi.

BAŞIMIN DERDİ

Düşünürüm dünyanın halini arasıra,
Aklımla yollanırım Hinde, Çine, Mısıra.
Ansızın biri basar ayağımda nasıra,
Derim: «Sersem diplomat!
Başının derdine bak!»

*

Asma köprü kurarım Kandilliden Bebeğe,
Başlarım hayalimle üzerinde gezmiye,
Girer birden ayağım rıhtımdaki hendeğe,
Derim: «Olmadan sakat,
Başının derdine bak!»

*

Yolda bir kız görürüm, gözlerine bakarım,
Güldü mü, gölgesine takılır ayaklarım.
Gözlerimin önüne gelir o anda karım,
Derim ki: «Yersin tokat,
Başının derdine bak!»

*

Gün olur, dar bulurum oturduğum kümesi,
Taklide özenirim parası bol herkesi.
Aybaşında gelince bizim ev sahibesi,
Derim: «Yerinde rahat!
Başının derdine bak!»

*

Hayal bu ya, atlarım bazı Normandiyaya,
Atlas denizlerini aşarım kaya kaya...
Fakat akşam üzeri eve dönerken yaya,
Derim: «İşte hakikat!
Başının derdine bak!»

Çamdeviren

— Hayrola, yine pek bitkin bir haldesin kavga mı ettiniz....
— Ne diyorsun, karıyı öyle bir ıslattım ki yatakta baygın yatıyor!...

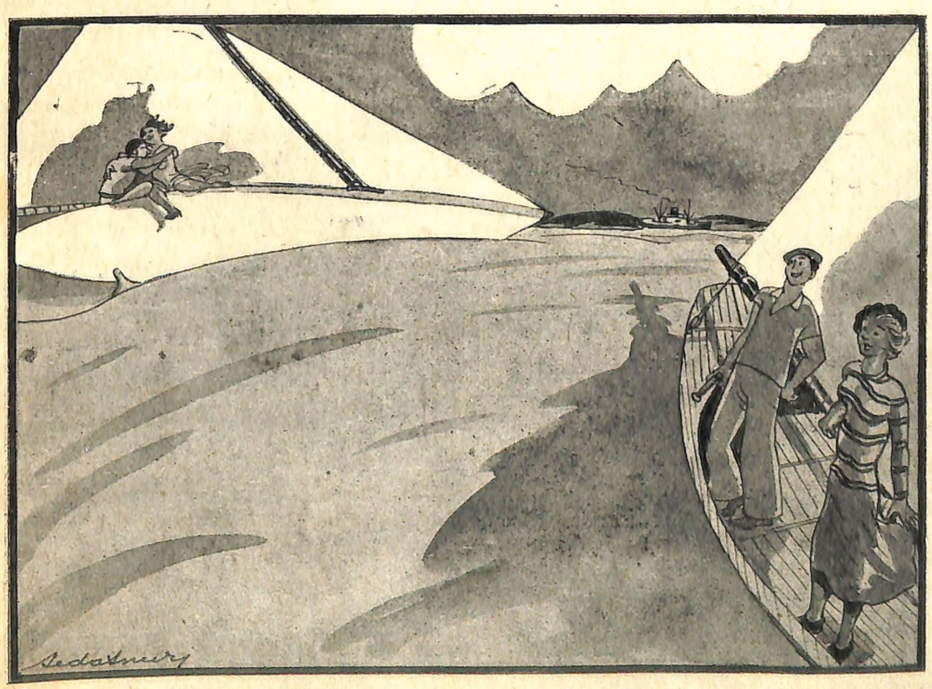

— Biribirlerine okadar sımsıkı tutunmuşlar ki artık denizin tutmasına imkân kalmamış!..

Yobaz

Ramazanda köye bir cer hocası gelmiş, bayrama kadar köylüye namaz kıldırmıştı. Köylüler adama bir eşek hediye ettiler, fakat sıkılarak:

— Affedersin hoca, dediler, sana bir merkep veriyoruz ama kısırdır!

Hoca, geniş yürekli idi:

— Üzülmeyin, dedi, benim kıldırdığım namazlar da hep kusurdu!

KADIN İŞİ, ERKEK İŞİ

Fazıl Ahmet, kadınlar aleyhinde bir makale yazmıştı. Bu makaleye kızan bir bayan, hemen Fazıl Ahmet aleyhinde saçma sapan bir hiciv yazdı, gönderdi. Fazıl Ahmet, bu vezinsiz, kafiyesiz, mânasız şiiri okuduktan sonra hemen eline iki tığ alıp bir çorap ördü, iki satırlık bir mektupla bayana yolladı:

«Ben, ördüğüm çorapta nekadar muvaffak olmuşsam siz de yazdığınız hicviyede okadar muvaffak olmuşsunuz!»

Hikâye

EŞEKLE TUR

Mesar'ı bu yıl Adaya çeken cazibelerden biri de işte bu tur sefasıdır. Her şeyle ve herkesle eğlenmek mizacında olanlar için bundan iyi fırsat mı olur. Mehtabın gölgesinde büsbütün uzanan kulakları ile daha fazla tuhaflaşan o munis ve acayip mahlûklar üstünde çığlıklar ve kahkahalarla koşan kadınlı, erkekli kafilenin manzarası İzmirdenberi onu meşgul ediyordu.

Teyzesinin ısrarlı mektupları üzerine annesile birlikte yazın üç ayını Büyükadada geçirmiye karar vermiştiler ve onlar geldikleri gündenberi köşkün durgun havası daimî bir neşe dalgası ile dolup taşmaktadır.

Bazı insanlar vardır ki bulundukları yeri şahsiyetlerile ve mizaçları ile doldururlar. Mesar, en küçük çağlarında iken bile etrafını kahkahalarile çınlatan bir kızdı ve ona doğduğu zaman Mesar adını veren rahmetli büyük babası Evliya efendi bu keşfinde hakikaten evliyalık etmiş demekti. Zaten teyzesinin ısrarlı mektupları kadınlı, erkekli bütün akrabanın ve dostların Mesardaki o daima taşkın şetareti özlemelerinden ileri gelmiyor muydu?

Şimdi yirmi beşini bulduğu halde bu şen ve şuh mizaç hiç de durulmuş değildir. O, uzun boylu, dolgun vücutlü gürbüz bir tazedir. Bu taşkın neşede mütenasip ve kuvvetli bir bünyenin, sağlam bir sıhhatin ve hele güzelliğine emin olmanın büyük bir payı olacak. Onun sarışın güzelliği ve babadan kalan geniş serveti şimdiye kadar etrafına az mı namzet topladı. Fakat Mesar galiba bu uysal ve şatır mizacın arkasında kuvvetli bir gurur taşıyor. Şimdiye kadar hiç bir gençi beğenemedi ve hiç bir talibe yüz vermedi. Her erkekle pek kolay ve pervasızca arkadaş olabildiği halde bu arkadaşlık hududunun hiç bir genç tarafından tecavüz edilebildiği duyulmamıştır. Şuh ve şakacı olduğu kadar dürüst ve hele tok sözlü olduğunu bütün muhiti biliyor.

İlk mehtabın en dolgunlaştığı pazar gecesi için eşekle tura karar verilmişti. Teyze, enişte, teyzesinin kızları, damatlar ve bitişik köşkün kadınlı, erkekli halkı ile kafile tam istenilen şekilde bir kalabalık teşkil ediyordu. Yalnız Mesarın annesi oldukça yaşlı ve yaşından daha fazla temkinli bir kadındı. Eşekle tur yapılmaz demiş ve kendi gibi düşünen bir arkadaşla arabayı tercih etmişti.

Bu mehtap gezintisine köşkün yeni dostlarından Ahmet Acar Alp da nasıl iştirake fırsat buldu bilinmez. Galiba işi enişteden duymuş ve her zaman olduğu gibi mühim mevkiinin verdiği cüretle kendini de ileri sürmüş olacaktı.

Bu zat on beş, yirmi gündenberi Kalipso'da misafirdi. Bir dost delâletile enişteşini tanımış ve Mesara takdim edildikten sonra onun her erkeğe arkadaşça muamelesinden açılarak kur yapmıya başlamıştı. Ahmet Acar Alp bir kaç yüksek mecliste âza olan kırk yaşlarında bekâr bir adamdır. O meclislere hangi tahsil ile ve hangi işlerden sonra girmiş belli değil. Basit ve mânasız, fakat kurumlu bir tip. Mevkiinin verdiği cüretle müteşebbis görünüyor. Mesarın sarışın güzelliğine ve geniş servetine her namzetten emin bir vaziyetle talip bir hali var.

* * *

Mehtap, Adanın buğulu semasında buzlu bir fanus gibi.. Kafile çığlıklar içinde koşuyor ve her sesin üstünde Mesarın billûr avazı çınlıyor.. Teyze «öyle koşturmayın çocuklar», diye feryat ettikçe Mesar, bütün kafilenin önünde, sürücüye işaret vererek, bir ipek yığını gibi dalgalanan vücudile kahkahadan kırılarak koşuyordu. Fakat onun eşeği ne tarafa gitse Ahmet Acar Alpın eşeği de oraya sokuluyor ve arasıra dolgun bacaklarında onun dizlerinin temasını hissederek sinirleniyordu. Bir aralık buna merak etti:

— Kuzum, bu inatçı eşekler kolay idare edilmez. Siz nasıl oluyor da daima yanımda bulunuyorsunuz?

Acar Alp zekâsını ifşaya fırsat bulmuştu:

Elbette cicim, dedi, ben bilhassa sizinkinin eşini seçtim.

Mesar hiddetini yalnız şu cümle ile ifade etti:

— Huylarını da pek iyi biliyorsunuz maşallah..

Madenden küçük tur yoluna dönüp de çamlıkların kuytu gölgeli yerlerine geldikleri zaman Acar Alp Mesarın biçimli baldırlarını dizlerile biraz daha fazla sıkıştırmayı tecrübe etti. Fakat o, eşeğin münasebetsiz bir hareketine kızmış gibi çüş! deyince daha

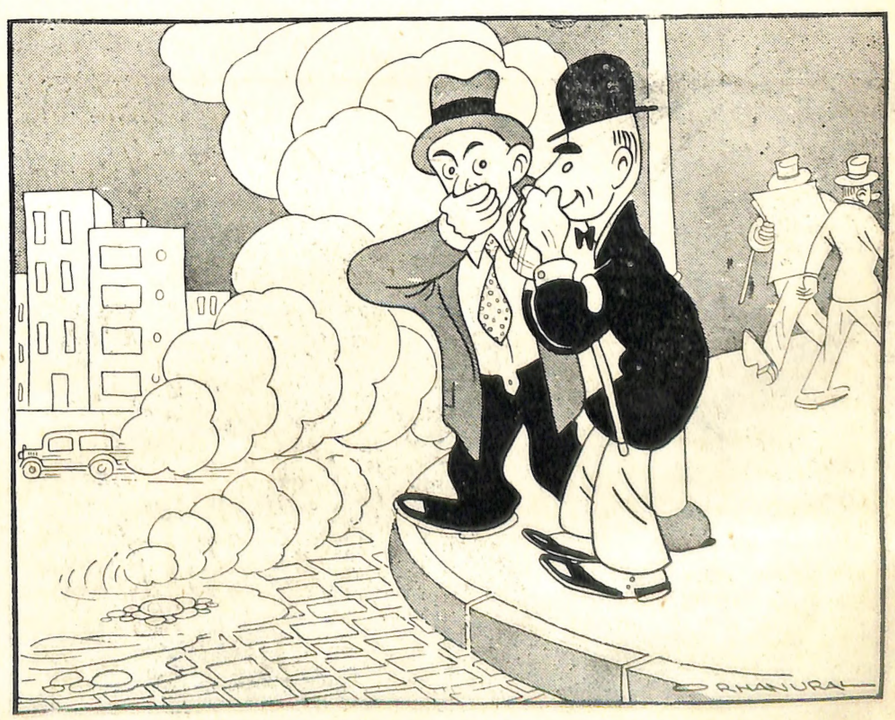

— Belediye bu yaz İstanbulun tozlu yerlerini sabah akşam sulıyacakmış...
— Bari İstanbul halkına sokaklarda yürümek için bir lâstik çizme dağıtsa!...

— Elalemde para yok Mişon!..
— Elalemin parasindan sana ne Salamon?..
— Elalemde para olursa biz almasini biliriz!..

Otombil tekeri

İki köylü şehirde dolaşıyordu.

Otomobil yedek âleti satan bir mağazanın firması üstünde bir küçük otomobil tekerleği gördüler. Genci sordu:

— Bu ne ki böyle?

Yaşlısı cevap verdi:

— Görmüyon mu motofil tekeri...

— Motofil tekerini nedeyi kapının üstüne asmışlar ki?

— Biz köyde kapıların üstüne, ocakların üstüne ne deyi at nalı takıyok?

— O başka... Uğur getirsin deyi.

Köylü kahkaha ile gülerek genç arkadaşının alnını karışladı:

— Sen de emme avanag imişsin ya.. Biz atla, eşekle gezeriz nal takarız. Onlar motofille gezerler, motofil tekeri takarlar.

İcat

Hâkim — Bu kasayı açan siz olduğunuzu itiraf ediyor musunuz?

Suçlu — Maalesef öyle icap ediyor.. Çünkü kasanın içinde bir inceleme yaparken yakalandım.

Hâkim — Nasıl açtınız?

Suçlu — Âdi bir tribuşonla..

Hâkim — Akıl alacak şey değil... Bunu bana etrafile izah ediniz.

Suçlu — Bu benim kendi ihtira ettiğim bir usuldür. İmtiyazını almak için hükûmete müracaat etmek üzereyim. Neticeyi almadan izahat vermekte mazurum.

fazla ileri gidemedi. Fakat bu temasları sarışın tazeye açılmak için kâfi bir başlangıç sayıyor ve muvaffakıyetine emin ve mağrur bulunuyordu.

Köşke dönüldüğü zaman salonda herkes yorgun, argın koltuklara, kanapelere serildi. Mesar, sinirli ve hiddetli bir şezlonga yaslanmıştı. Zaten turun yarısındanberi onun kahkahaları kesilmişti. Neşesizliği etrafının dikkatini celbedecek derecede nadir bir haldir. Teyze:

— Kızım, Mesar, dedi, sana ne oldu böyle?

Mesar, mensup olduğu meclislerin çalımı ile bir koltukta oturan ve kendine mânalı bir tebessümle bakan Ahmet Acar Alpa dönerek herkesin hayreti önünde o pervasız ve tok sesile şu cevabı verdi:

— Ne olacak teyze, annemin çok hakkı varmış. Eşekle tur yapılmaz demiyor muydu?...

KIVILCIM

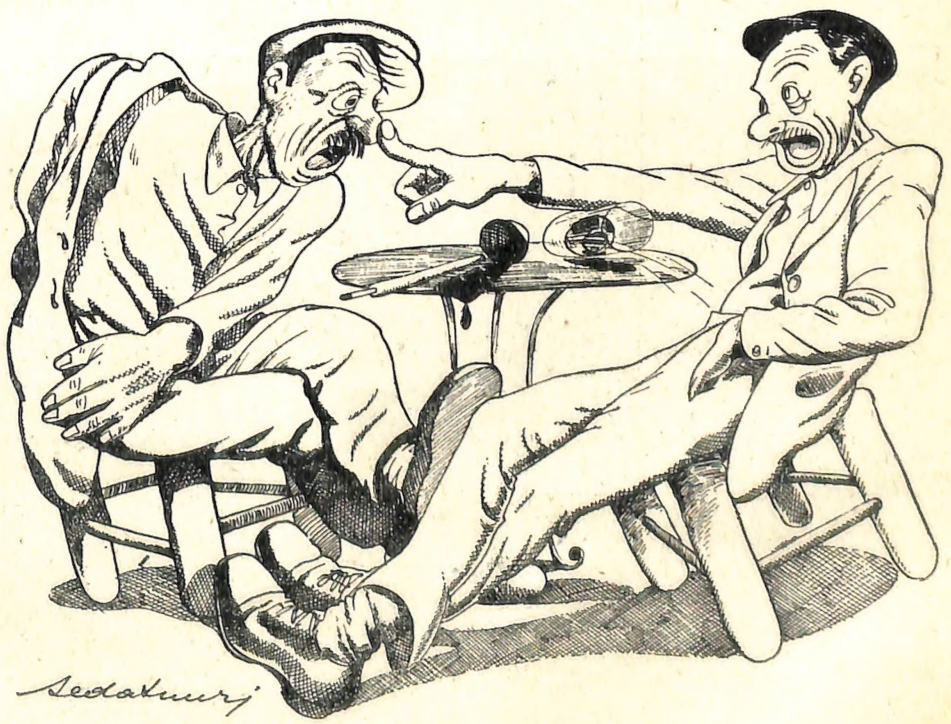

LÂKIRDIDAN GÜMRÜK ALINIYOR..

— Artık gürültü yasak. Hızlı konuşan ceza verecek..
— Ona «lâkırdıdan da gümrük alınacak!» derler.

Bir beraet talebi

Avukat, sol elini kalbine bastırmış, sağ kolunu, kâh avuç açıp yalvarır gibi uzatarak; kâh çarkıfelek gibi savurup ileri geri oynatarak, bütün talâkatile müekkilini müdafaaya başlamıştı.

Kalbine bastırdığı eli, heyecanını idare eden bir emniyet sübapı idi sanki... Mütemadiyen hareket eden sol kolu da çenesinin frenlerini idare ediyor sanılırdı.

Davanın bütün safhalarını uzun uzun anlattıktan sonra, katil hâdisesini felsefî bakımdan teşrihe başlıyordu; reis, hatırlattı:

— Sadede geliniz!

Avukat, manevrayı değiştirmek mecburiyetinde kaldığı için, direksiyona hâkim usta bir şoför maharetile vitesi değiştirdi:

— Bu, bir cinayet mi? Hayır... Bunun bir cinayet olmasına, nasıl ihtimal verilebiliyor?.. İmkân var mı? Hayır.. Bu,bir cinayet olamaz; bir cinayet addedilemez..

Jandarmaların gölgesi altında başı önüne iğik oturan dar alınlı, çatık kaşlı, kanlı gözlü suçluyu gösteriyordu:

— Müekkilime bakınız... Onda, nevmit, pişman olmuş bir adam hali var mı? Hayır!.. Onun, nevmit ve pişman olmuş bir insan olmadığını, göğsümü gere gere iddia edebilirim. O, sadece, mütehayyirdir. Yüksek mahkemenizin huzurunda olduğu kadar, vicdanile karşı karşıya bulunduğu zamanlar da, bu hâdiseye hayret etmektedir. Onu, katle sevkeden esbap ve delâil arasında tasavvur, kasit, taammüt olduğu da gösteriliyor.

Avukat, hâkimlere dönmüştü:

— Evet, bu katil hâdisesinde tasavvur, kasit ve taammüt vardır. Ancak maznunun tasavvuru, kasdi, taammüdü, iddia edildiği şekilde ve mânalarda değildir... Maznun, aralarındaki zahirî geçimsizliğe rağmen, karısını seviyordu!.. Maktule de, kocasına bağlı idi. Maznun, kendi canına kıymayı tasavvur ediyordu! İşte, tasavvur, bu idi... Maznun, kendi canına kasdetmek istiyordu! İşte, kasit, bu, idi... İşte, katil hâdisesindeki taammüt de budur! fakat kadının bu ayrılığa tahammül edemiyeceğini anlamıştı... Kadın, zerre zerre ölecekti... Demek ki maznun, bu suretle karısını ölüme mahkûm ediyordu. Fakat bu, insanî bir öldürüş değildi... Maznunu, harekete getiren, fartı hissiyatı olmuştur. Bu noktada ısrar ediyorum... Maznun, bu müthiş vaziyetten hem kendini, hem karısını kurtarmak için, bir tek çare bulmuştur: Kendini öldürdükten sonra, karısını öldürecekti... Binaenaleyh, muekkilimin hiç bir suçu yoktur, beraetini talep ederim!..

Kulak Misafiri

KLAKSON YASAĞINDAN SONRA:

Şoför — Herife «korna» ninni gibi geliyor...

Garson — Çok içtiniz galiba bayım? bir türlü ayağa kalkamıyorsunuz!.. Müşteri — Ne yapayım, gözüm listeye iliştikçe dizlerimin bağı çözülüyor!...

Felsefe Kırıntıları

Kadının her şikâyetine hak veriniz. Göreceksiniz sizi derhal sevecek.

—000—

İmparatoriçe Jozefin şöyle demiş:

«— Kadın için en güzel elbise, onun çıplak vücudüdür.»

—000—

Hayret ediyorum: Güneşe bakamıyoruz, gözlerimiz yanıyor. Fakat kadına nasıl bakabiliyoruz.

Bir Buse Ver

Yazan
Necdet Rüştü

Ey sevgilim!.. Kırmalıyız artık Venüs heykelini,
Bak, doğurmuş anan daha güzelini:
O ne gözler, o ne biçim;
Yandı içim!..

*

Yandı içim ateşlere fırlatılan bir kav gibi..
Tuzağına düşsem senin bir av gibi:
Hırpalayıp dursan beni,
Vursan beni!...

*

Vursan beni hançer gibi kıvrık, uzun kirpiğinle;
Nasıl candan seviyorum seni, dinle,
Hasretinle ölenim ben,
Kölenim ben!...

*

Kölenim ben: Azat kabul etmez, razı her cefana,
Çocuk gibi sen kendini taşıt bana,
Beşik gibi seni sallar
Kollarım var!...

*

Kollarım var: Sarılayım.. Sakın deme: darılayım..
Ey güzel kız!.. Senden nasıl ayrılayım:
Sen bir kuşsun, ben de kafes,
Çıkarma ses!...

*

Çıkarma ses, gönül versin Şair sana çılgın gibi,
Zaten o da bu sevgiden yılgın gibi:
Arttı kaygum, kaçtı uykum:
Seviyorum!..

*

Seviyorum seni bugün dünden fazla yarından az;
Bazı günler yaklaşırsın bana biraz,
Yaşamaktan zevk duyarım,
Bahtiyarım!...

*

Bahtiyarım sen gelince, kederliyim sen giderken.
Birer yeşil deniz gibi seyrederken,
Gözündeki menevişler
Cana işler!...

*

Ayakların güvercine benzer önce kucağımda,
Sonra sanki Manolyadır dudağımda!..
Okşuyorum: Tıpkı pamuk,
Beyaz, yumuk!...

*

Beyaz yumuk bir kar topu kışın çarpmış gibi bana,
Elin bazı tokat olur, değer cana,
Tam cennetten çıkmış fakat
Böyle tokat!...

*

Böyle tokat, böyle sitem, sonra birden sarılışın
İlkbahara çevrilmesi gibi kışın!..
Gülünmüyor hiç bir zaman
Ağlanmadan!...

*

Ağlanmadan yar sevilmez, ekilmeden harman olmaz..
Sevap işler güzel kızlar etmezse naz,
Tanrı bile onu sever:
Bir buse ver!...

Necdet Rüştü

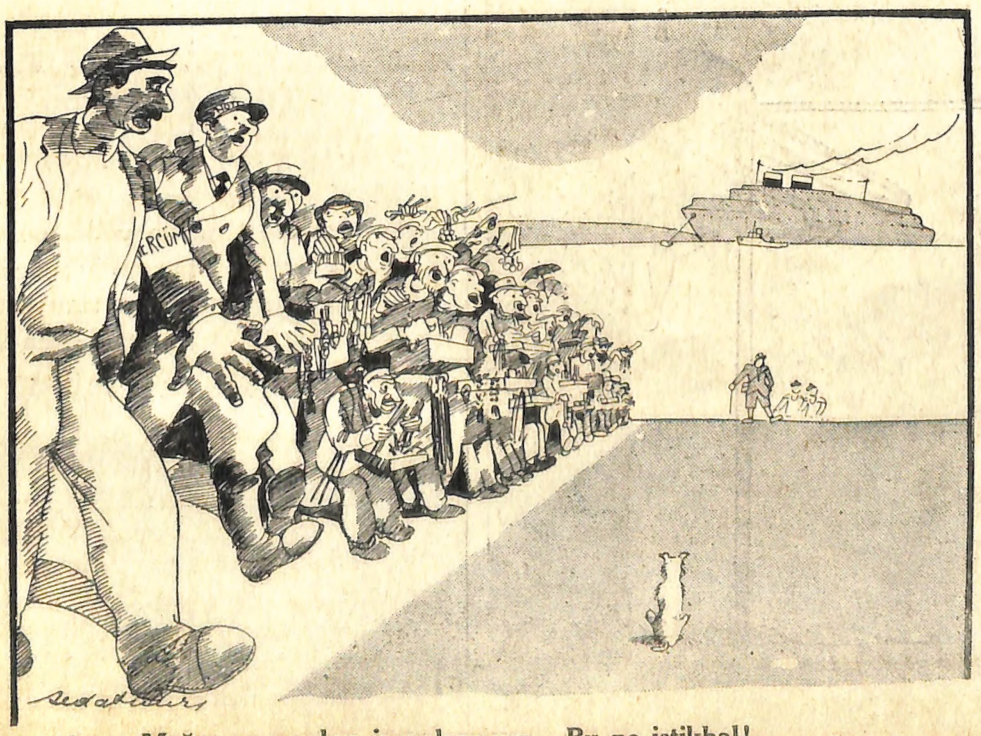

Seyyah — Meğer ne meşhur insanlarmışız... Bu ne istikbal!...

Kibar

Burhan Cahit, otomobilde hep yalnız başına gezerdi. Sordular:

— Niçin arasıra yanına bir arkadaş almıyorsun?

— O zaman otomobil benim mi, onun mu, görenler şüpheye düşer diye!

ÜZÜM

İsmail Habip, Yazın, Erenköyünde bir köşk tutmuştu. Kapının önünden geçen Nurullah Ata, bahçıvana:

— Bana bir salkım üzüm verir misin?

Dedi. Bahçıvan, Nurullah Atayı tanıdığı için, hemen bir sepet üzüm hediye etti. Nurullah Ata kızdı:

— Sen de, yanında dura dura, İsmail Habibe çekmişsin... Ona bir sual soruldu mu bir araba cevap verir!

Çallıya Dair

Çallı İbrahim, bir köye misafir inmişti. Misafir ağırlamasını bilen köylü, tanımadığı sanatkâra, elinden gelen ikramda kusur etmedi. Rakı bile çıkardı. Çallı bir kadeh içtikten sonra köylüye:

— Ben kimim biliyor musun?

Dedi. Köylü başını havaya kaldırdı:

— Hayır, bilmiyorum...

— Ben meşhur bir ressamım!

Bir kadeh daha içtikten sonra yine sordu:

— Ben ne iş yaparım, bilir misin?

— Hayır, bilmiyorum...

— Ben Sanayii nefise akademisi baş profesörüyüm...

Bir kadeh daha yuvarladı:

— Ben nerede otururum, bilir misin?

— Hayır, bilmiyorum!

— Fındıklı sarayında..

Köylü hemen rakı şişesini, kadehi, meze tepsisini kaldırdı. Çallı bağırdı:

— Nereye götürüyorsun onları?

Şüpheli bir gözle Çallıya bakan köylü:

— Ne yapayim, dedi, iki kadeh daha içersen Hızır aleyhisselâm olduğunu söyliyeceksin!

PSİKOLOG SATICI:

— Bir kerecik aynaya bak, dudağının renginde değilse para verme!...

Üstat Hüseyin Cahit Yalçın

KİMMİŞ?

Yanındaki delikanlıyı, dostuna takdim etti:

— Zamanımızda en çok havaî yazılar yazan bir genç...

— Mizah muharriri mi?

— Hayır, bir idare meclisinde zabıt kâtibidir!

Negüs hâlâ milletler cemiyetinden ümidini kesmemiş — Gazetelerden —

Gazeteci — Haşmetmeap şimdiye kadar ne ile yaşadınız?
Negüs — Ümitle!..
Gazeteci — Peki şimdiden sonra?.
Negüs — Yine ümitle!...

Darbımesellere dair

— Bir yükü, yükleneceğin kadar yüklen!

Bu, yüke göredir. «Yükte hafif, bahada ağır!» sözü, dört başı mamur bir hakikat değildir. Han, apartıman gibi yükte de ağır, bahada da ağır, olanlar vardır.

Bu sözün doğrusu şudur: Yükleneceğin kadar yüklen, ardınsıra taşıtacak enayi bulursun!

*

— Sebilhane bardağı gibi dizilmişler!

Sebil çeşmeler kuru; bardaklarının da tozu, gölgesi bile kalmamıştır. Bu söz, zamaneye, şu şekilde uyabilir:

— Kaldırımlardaki seyyar satıcılar gibi dizilmişler!

*

— İki karpuz, bir koltuğa sığmaz!

Erbabı, iki karpuzu değil, yirmi iki, kırk iki, seksen iki karpuzu bir koltuğa sığdırıyor!

*

— Bir taşla, iki kuş vurulmaz!

Bunun aksini de söyledikleri olur:

— Bir taşla iki kuş vurdu!

Bu sözlerin ikisi de, yarı sakat, yarı doğrudur:

Taşı atana,

Atılan taşa,

Taş atılacak kuşlara, göre iş değişir.

Taş atmaktan taş atmıya; taş atandan taş atana fark vardır. Atılan taşla atılmak istenen taş arasında fark vardır. Her taş, her kuşa atılmaz. Taş atılacak kuş vardır, taş atılmıyacak kuş vardır.

Kuş vardır, on taşla vurulmaz. Yine kuş vardır, tek taşla, sürüsü vurulur.

*

— Bir koyundan iki post çıkmaz!

Tanrı, erbabının eline düşürmiye görsün!

*

— Sirkesini, sarımsağını sayan, paça yiyemez!

Sirkesini, sarımsağını saymıyan paçasını kaptırır!

*

— Kantar elinde, divit belinde!
Metrosu cebinde, stilosu elinde!

*

— Besle kargayı gözünü oysun!

İnsanların kendi boğazlarını güç besliyebildikleri bu asırda, karga besliyen, parmakla bile gösterilemez. Fakat tarlaları, ekinleri korumak için karga öldürenlere para verildiği zaman,

karga beslemek, kârlı bir iştir. Ve:

— Fazla malın göz çıkarmadığı da, denenmiş bir sözdür.

*

— Fesleğenden odun olmaz, beslemeden kadın olmaz!

Fesleğen, güzel kokulu bir ottur, seve seve koklanır. Fakat kar bastırıp da odun bahaya çıktığı zaman, fesleğenden daha seve seve koklanır. Fesleğenle odunun mukayesesi, bu itibarla caiz olabilir. Fakat beslemeden kadın olamayışına gelince; mesele düşünülmiye değer. Çünkü evlerde besleme kalmadı ve eski beslemelerin hepsi, evlerinin bayanları oldular!

*

— Ses değil, bostan dolabı!

Şehrin açıklık yerlerine, bostanda yeni kübik apartımanlar yapıldığı için, artık bostan dolaplarının eskisi kadar gıcırtısı duyulmuyor. Bu sesleri, şimdi ayarı bozuk radyolar istihlâf ettiler.

Bu söz, şimdi şu şekilde ifade edilebilir:

— Ses değil, parazitli radyo!

*

— Her kuşun eti yenmez!

Yemesini, kesip tuzlamasını, pişirip kurtarmasını bildikten sonra, yenmiyecek, yutulmıyacak kuş yoktur. Erbabı, Martıyı bıldırcın, kargayı keklik gibi yutturur.

*

— Bayındır, adamları haindir!

Bir kafiye uğuruna, koskoca bir şehir halkına iftira edilmiştir, Bu söz, şöyle değişmelidir:

— Bayındır, bayları sayındır!

*

— Balı olan, bal yemez mi?

Evet; bal tutan, parmağını yalar! derler, doğrudur. Hattâ parmağını değil, kolunu daldırıp yalayanlar da vardır; o da, doğrudur.

Fakat bir de; deli bala dadanır! gibi yerse, hali dumandır.

*

— Bir ev donanır, bir çıplak donanmaz!

Ucuzluğu iddia, rivayet edilen devirlerde, bu söz, niçin söylenmiştir? Şaşılacak şey!...

Bugün için ise, «donanacak» mahlûk, eğer kadınsa, bir ev değil; iki, üç apartıman donanır, kaydı konmalıdır.

*

— İşten artmaz, dişten artar!

Az kazancı olan, neyi artırsın? Yiyeceği olmıyan, dişinden nasıl arttırır?. Geliri çok olan, işini arttırır, fazla yemek için de, dişlerini sağlamlaştırır.

SAYFİYE HAYATI:

— Haydi karıcığım, artık içeri gel de, biraz ben hava alayım!...

*

— Balta değmedik ağaç olmaz!

Her ağaça balta değerse, yeryüzünde dikili ağaç kalmaz.

*

— Gemiye binmeyince navlun verilmez!

Acenteye başvurmadan gemiye binilmez!

*

— Gel! demesi kolay, ama, git! demesi güçtür!

Müddetle kuntrata bağlar, güçlüğü atar, sıkıntıdan kurtulursun!

*

— Gülü sevenler, dikenine katlanır!

Gülden güle, dikenden dikene fark vardır. Bundan başka, gülün yalnız dikeni değil; kokusu, rengi, şekli, biçimi, sapı, yaprakları, goncaları da vardır. Sevilecek gülün, dikenile beraber, öbür ilişiklerine de katlanmayı hesap etmelidir.

— Göz terazi, akıl mizan!

Bakar körleri, şeşibeş görenleri; zıpır, terelelli, aklı bir karış yukarıda olanları ne yapalım?

*

— Limanlık, fırtınadan sayılır!

Bizim bildiğimiz, fırtınadan kaçmak, sakınmak, korunmak için limana girilir, sığınılır! böyle olduğu halde, limanlık, nasıl oluyorda, fırtınadan sayılıyor.

Bu sözün hikmetini, denizcilerden sormalı!

*

— Malın bekçisi, zekâttır!

Sonra da: — Ne verirsen elinle; o gider, seninle! derler.

Ne anlaşılmaz, biribirini tutmaz hikmetler!

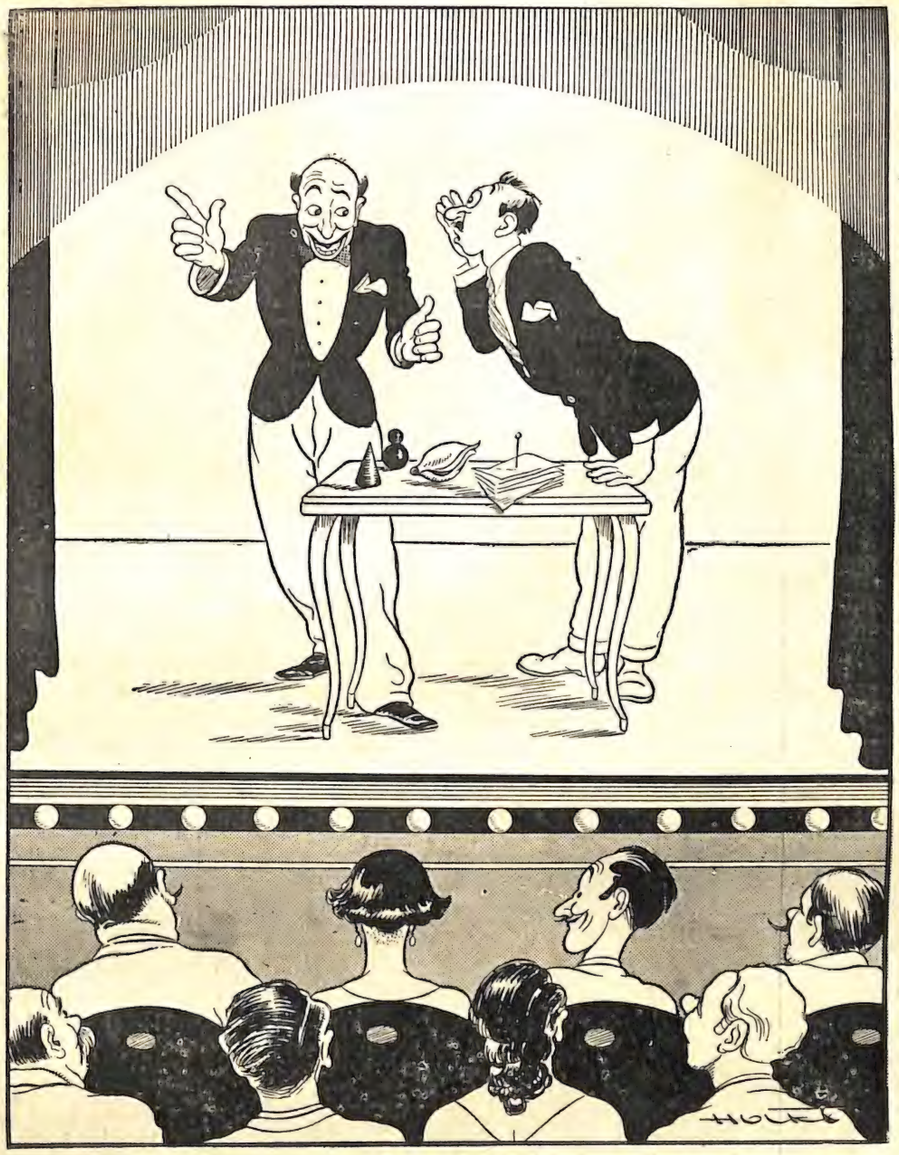

Hokkabaz — Şimdi size bayın cebinde neler bulunduğunu söyliyeceğim... — Aman azizim, ayaklarının altını öpeyim... Cebimde bir kadın mektubu var onu meydana çıkarma da sana ne istersen vereyim... Karım seyirciler arasında!...

Farkına Varmış!

Âlimlerin dalgınlıkları meşhurdur. İçlerinde, kendi isimlerini bile unutanlar çoktur. Fakat bu dalgınların bazılarında, dikkat hassaları uyanıktır; dalgınlıkları arasında, parça parça hatırladıkları şeyler de olur.

Profesör (D.), kendini ilme fazla kaptırdığı günlerde, âdeta bir somnambül gibi gezer..

Geçen gün, bir lokantaya girmiş, pardesüsünü çıkarmış, garsona vermiş, bir masaya oturmuştu. Yemeğini yedi, bitirdi, hesap gördü. Profesör (D.) garsonun getirdiği pardesüyü giydi, lokantadan çıkıyordu.

Kapının önünde bir adama rasgeldi. Profesör, bu adamın sırtındaki pardesüyü tanıyacaktı; düşünmiye başladı. Kumaşı hatırlıyordu; sarı bir kâğıda sarılmış ve üzerine (profesör D. içindir.) yazılı bir pusula iğnelenerek, onun yazıhanesine bırakılmıştı. Terzi, prova için profesör D. nin yazıhanesine gelmişti. Bu sözler, bu hareketler, âlimin hafızasında canlanmıştı.

Hükmünü verdi; bu pardesü, profesör D. nin pardesüsü idi. Adama yaklaştı:

— Profesör D. ile mi müşerref oluyorum?

Adam, hayretle dönüp baktı:

— Hayır! yanılıyorsunuz!

Uzun bir muhakemeden ve hayli çetin bir hafıza yorgunluğundan sonra böyle yanlış bir neticeye varması profesörü büsbütün şaşırtmıştı:

— Yanılıyorum, demek!

Fakat birdenbire hatırına yeni bir fikir gelmişti, sevinçle bağırdı:

— O halde, siz de profesör D. nin terzisinin müşterilerindensiniz?

Profesör bunu söyleyince, karşısındaki şaşalamıştı:

— Neden?

Profesör D., güldü:

— Pardesünüz, onun pardesüsü ile eş de...

Adam, giydiği pardesünün önüne ve kollarına baktı, bir kahkaha attı:

— Hay Allah cezasını versin... Yanlış pardesü giymişim!

Ve profesörü dikkatle süzdü:

— Siz de benim pardesümü giymişsiniz!

İkisi de sırtlarından pardesüleri çıkarıp değiştiler. Profesör, ayrılırken gülüyordu:

— Kabahat garsonda.... Pardesüleri yanlış vermiş... Eğer farkına varmamış olsaydım, sizi profesör D. sanıp duracaktım!

FAYDALI KUŞLAR

— Oğlum, anlat bize, faydalı kuşlar hangileridir?

Talebe tereddüt etmeden cevap verdi:

— Kebap olanlar, tabiî.

Bay Necmettin Sadık

EKSİK.. FAZLA..

KOMEDİ 3 TABLO

BAY [Otuz yaşlarında; uzun boylu, geniş omuzlu, dinç, gürbüz, ve oldukça yakışıklı bir genç.]

HİZMETÇİ KIZ [Yirmi sekiz yaşlarında; genç, ve güzel sayılabilir, civelek bir hizmetçi kız.]

BAYAN [Yirmi beş yaşlarında; güzel, şık ve sevimli bir kadın.]

Birinci tablo

Bay — **[Hizmetçi kıza:]** Bugün, komşuda neler konuşuldu, bakayım?

Hizmetçi kız — **[Nazlanır gibi:]** Bayan Pakize Cananın evinde mi?

Bay — Evet... Benim lâkırdım geçti mi?

Hizmetçi kız — Bugün, onların hizmetçisi Şerife kadını görmedim.

Bay — **[Kızın eline para sıkıştırarak:]** Dün akşam da görmedin mi?

Hizmetçi kız — Evet, evet.... Dün akşam, görmüştüm; misafirleri de gelmiş; uzun uzun konuşmuşlar?

Bay — Benim için, neler demişler?

Hizmetçi kız — **[Sıkılır gibi:]** Pakize Canan, sizi çok beğeniyor. Boyunuz, bosunuz, paranız, mevkiiniz, hep ayrı ayrı konuşulmuş!

Bay — **[Memnun gülümsiyerek:]** Demek Pakize Canan, beni beğeniyor?

Hizmetçi kız — Evet, çok beğeniyor. **[Sıkılmış gibi durur:]** Yalnız...

Bay — Neye durdun? Söylesene? **[Kızın eline para sıkıştırır.]**

Hizmetçi kız — Siz, donuk, duygusuz bir erkekmişsiniz!

Bay — **[Şaşırarak:]** Neden?

Hizmetçi kız — **[Sıkılmış gibi:]** Bekâr yaşadığınız halde, hiç bir maceranız yokmuş! Olsa, kulaktan kulağa duyulur, söylenirmiş!... Evinizde, genç, güzel bir hizmetçiniz varken, yine hiç bir dedikodu çıkmamış!

Bay — **[Kendi kendine:]** Bu, hiç aklıma gelmediydi!.. **[Hizmetçi kıza yaklaşarak:]** Beni, çok yanlış anlamışlar!

Hizmetçi kız — **[Önüne bakarak:]**

Tezgâhtar — Daha ne çıkaralım efendim..
Müşteri — Nekadar zahmetse kapıdan dışarı!...

BUNDAN SONRA GÖRECEĞİMİZ MANZARA LARDAN: — Gazetelerden —

Belediyenin emri üzerine bundan sonra sokakta herkes, sağ kaldırımlardan yürüyecek...

Sonra, sizi... **[Durur]**

Bay — Söyle, çekinme...

Hizmetçi kız — Belki darılırsınız, diye korkuyorum!

Bay — **[Para vererek:]** Hayır! darılmam, söyle.

Hizmetçi kız — Sizi, miskin, beceriksiz, pısırık buluyorumuş!

Bay — **[Hizmetçi kızın çenesini okşıyarak:]** Ah, şu kadınlar! kendileri için yaptığımız fedakârlığı, hiç bir zaman takdir etmezler... Düşün ki yanımda **[Hizmetçi kızın çenesini tekrar okşar:]** inci gibi bir kız var; kalbimde aşk kıvılcımları yanıyor; ben, kendimi tutuyorum.... **[Kıza yaklaşarak:]** Hayır! ben, öyle zannedildiğim gibi pısırık, miskin, beceriksiz değilim... **[Kucaklamak ister:]**

Hizmetçi kız — **[Çekilerek:]** Ne yapıyorsunuz? Ben, zannettiğiniz kızlardan değilim.

Bay — Şekerim, seni, nekadar zamandanberi sevdiğimin farkında değil misin? **[Tekrar yaklaşmak ister:]**

Hizmetçi kız — Rica ederim, bana sokulmayınız!

Bay — Gücenme, darılma kızım... Ben, kadın güzelliğinden anlamaz, donuk, duygusuz bir erkek miyim? Hayır... **[Sarılmak ister, hizmetçi kız, kolunu kaldırır ve bayın suratına bir tokat indirir:]**

Hizmetçi kız — Bende kabahat yok, mecbur ettiniz!

Bay — Sana gücenmiyorum, seni kovmuyorum... Kadınlara karşı öyle zıyıfım ki onlardan tokat yemek bile, benim için bir zevktir, eminol...

[Hizmetçi çıkar.]

Bay — **[Yalnız:]** Manevra, mükemmel oldu... Hizmetçi kız, bu hâdiseyi, hemen Pakizeye yetiştirecektir... Neticeden eminim!

İkinci tablo

Bayan — Ben, nasıl erkekten hoşlanırım, bilir misiniz?

Bay — Sizi, dinliyorum!

Bayan — Erkek, kadına karşı hassas olmalı, fakat yine erkek kalmalı!

Bay — **[Yarı şaşkın:]** Ne gibi?

Bayan — Erkeğin, meziyeti, kuvvetli oluşundadır. Erkek, her zaman, her yerde kuvvetli, hâkim, ve hattâ sert olmalıdır.

Bay — **[Kendi kendine:]** Bizim manevra tesirini gösterdi!

Bayan — **[Devamla:]** Kadını sevmek, kadına karşı zaaf duymak, her erkeğin tabiî hakkıdır. Bunu inkâr etmemelidir... Yalnız, erkek bu sevgiyi, bu zaafı, idare etmeyi bilmelidir.

Bay — Şüphesiz... Şüphesiz... **[Kendi kendine:]** Yani,, ileri gitme! demek istiyor.

Bayan — **[Devamla:]** Bir erkeğin, bir kadından tokat yemesi, hiç hoş bir şey değil... Hele ben, kendi hesabıma, kadından dayak yiyen erkekten tiksinirim... v. s.... v. s.

Bay — **[Yalnız:]** Pakizenin hakkı var. Ben, ogün hakikaten pek pısırıkça davrandım. Okadar sünepelik doğru değildi. Hizmetçi kızın tokadını bu kadar miskince karşılamıyacaktım... Manevrayı değiştirmeli...

[Hizmetçi kızı çağırır.]

Hizmetçi kız — Emriniz, bayım?

Bay — **[Hafifçe kaşlarını çatarak:]** Seni yaramaz, seni!... Sen, pek boşboğazmışsın... **[Kızın çenesini okşar:]** Neye bukadar boşboğazsın söyle bakayım!.. Senin ağzında bakla ıslanmaz mı?

Hizmetçi kız — [**Yapma bir şaşkınlıkla:**] Neden bayım?

Bay — Geçen gün, aramızda geçen şakayı komşunun hizmetçisine fısıldamışsın. Kulağıma geldi... [**Yaklaşır, kucaklamak ister.**]

Hizmetçi kız — [**Geri çekilerek:**] Fakat rica ederim...

Bay — [**Aldırmaz, tekrar kucaklamak ister:**] Şaka, kâfi, değil mi?

Hizmetçi kız — [**Kolunu kaldırır:**] Çekiliniz, yoksa karışmam!

Bay — Artık, çok oluyorsun! [**Kolunu kaldırır, hizmetçi kızın suratına bir tokat indirir:**] bunu hakkettin!

Hizmetçi kız — [**Ağlıyarak:**] Artık bu kapıda durmam! [**Çıkar.**]

Bay — [**Yalnız:**] Aylığını artırırım, öyle bir durur ki... Bu son manevra, tam mükemmel oldu!.. Pakize Canan, bunu beğenir elbette!

Üçüncü tablo

Bay — [**Hizmetçi kıza:**] E, komşu evde, ne dedikodular var?

Hizmetçi kız — [**Önüne bakarak:**] Hiç!

Bay — [**Yaklaşarak:**] Ne o! dargınmıyız? Aylığını artıracağım, dedim ya! Artık barıştık canım... [**Hizmetçi kızın eline para sıkıştırarak:**] Söyle, anlat, bakalım.

Hizmetçi kız — Komşunun hizmetçisi Şerife kadın, bu sabah, bana geldi. Bayan Pakize Canan, evinde, sizin adınızın anılmasını istemiyormuş!

Bay — [**Şaşırarak:**] Acayip, neden?

Hizmetçi kız — Sizin için, çok ağır sözler söylüyormuş!

Bay — Meselâ neler?

Hizmetçi kız — [**Sıkılmış gibi:**] Darılmayınız ama...

Bay — Hayır, hayır, darılmam!

Hizmetçi kız — Bayan Pakize Canan, sizin için; doğrusu, çok yanılmışım! diyormuş... Ben, onu, nazik, kibar, terbiyeli bir adam bilirdim; meğer, hoyratın biri imiş! diyormuş...

Bay — Başka?

Hizmetçi kız — Onunla evlenmek niyetinde idim, artık vazgeçtim... Onu, kadınlara karşı donuk, duygusuz sanıyordum... Bu, bir erkek için bir eksik, diyormuş! Fakat....

Bay — Sonra?

Hizmetçi kız — Fakat bir kadına el kaldırmış olmasını affetmem! diyormuş; ahçı olsun, hizmetçi olsun, nihayet bir kadındır! kadını döven, hırpalıyan bir erkeği dünyada affedemem! bukadarı fazla... Hem çok fazla!...

(Memiş dayı İstanbuldan mektup yazan oğlunun mektubunu okur..)
«... Evvelâ selâm edip iki ellerinden pus ederim ağam... Burada iş yok.... Kimsede para pul kalmamış... Okadar ki: Erkekler, şapkasız, ceketsiz, karılar da çorapsız geziyorlar.... ilâh..

Karikatür

26 ıncı sayısı ile ilk cildini tamamlıyor. Kolleksiyonunuzda eksik sayılarınız varsa bayiinize şimdiden sipariş ediniz, yahut her sayı için 10 kuruşluk posta pulunu adresinizle beraber idarehanemize gönderiniz. Derhal namınıza gönderilir

Ötesi Sağlık

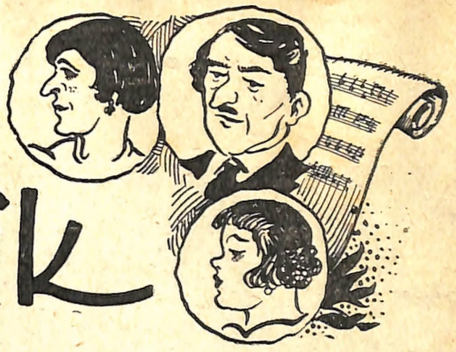

Mizahî Roman

--16--

Yazan: DİKEN

Bu vaziyette ileri adım atamıyacağını hissediyordu. Kendi kendine söylendi:

— Yoruldum.. tıkanıyorum.. biraz soluk alayım da öyle..

Yalan!.. Hangi yorgunluk? Tramvay, vapur, senin gibi genç insanları tıkıyacak kadar yorar mı?..

Şuna, düzcesi: «Utanıyorum!» de de anlıyalım. Fakat bunların hiç birine esasen lüzum yok. Nasıl olsa, birazdan gidecek, kapıyı çalacak, Behlülün kucağına düşecek, yüzünü, gözünü, ellerini öpecek değil misin?

Kararını verdi; yürüdü. Deminden adım atmıya tereddüt ederken, şimdi de ayaklarını serbest yürümekten alıkoyan vıcık çamura içerliyordu.

Bahçeye geldi; dolaştı; kapıya sokuldu. Burada yine durdu. İçeriye kulak verdi: Çıt yoktu. Kapının kanadını itti, içeriye daldı.

Behlül, gece geç yatmış, daha uyuyordu. Melunun kafası, yastığın üzerinde, perişan saçları ile korkunç bir deniz mahlûkunu andırıyordu. Şadüman dayanamadı; koştu; bu başa sarıldığı gibi öpmiye başladı.

— Kim o? Dur yahu! boğacaksın!. Şadüman!. Ne münasebet? Nereden çıktın?.

Uyanmış, uyku sersemliği ile ters dönmüş, bir türlü kendine gelemiyordu. Yatağın içinde doğruldu. Yine suallerine başladı:

— Nasıl oldu?. Hangi rüzgâr attı seni, Şado? Demek ki unuttun.. affettin, öyle mi?

Şadüman bir öpücükle, sevgilisinin sözünü kesti:

— Sus! dedi. Geçmişten bir daha ne sen ne de ben bahsetmiyeceğiz!

— Gel, öyle ise! sana birçok diyeceklerim var!

Kadını, yatağın içine, yanıbaşına oturttu. Gözlerinin içine bakıyor, beklemediği bir anda tecelli eden bu saadete bir türlü inanamıyacağı geliyordu.

Ogün, akşama kadar ve o gece tabessabah böyle geçti.

İki nüvaziş arasında, Behlül, resimden artık vazgeçtiğini, bir operet hazırlamakta olduğunu, bunun müziğini yaptırmak için Behzadı nasıl kandırdığını anlattı.

— Bu operetle hem zengin, hem de meşhur olacağım, Şado! diyordu. Ve o zaman seni kocandan ayırtıp ben alacağım!.

Ertesi sabah, yorgun, ağır gözlerini açtıkları zaman her ikisinin de yüzü gülüyordu. Beraber kahvaltı ettiler. Behlül, operetten, yazmış olduğu kadarını okudu.

Şadüman pek birşey anlamıyordu. Fakat can kulağı ile dinliyor ve beyeniyordu. Behlül de bundan son derece memunun oluyordu.

Bu aralık: «çat!» kapı varuldu. Rahatsız edilmemek için, bu kilitsiz kapının arkasına koca bir sandık sürmüşlerdi. İkisi bir olup bunu geriye çektiler.. kapı açıldı:

— Oooo!. Saraylı hanım!. Buyurun!.

— Amanın!. Dışarısı öyle soğuk.. öyle soğuk ki!.

Diyerek içeriye giren saraylı, morarmış ellerini ısıtacak bir mangal, bir soba başı arıyordu. Behlül:

— Burası da sanki dışarıdan pek farklı değil amma.. dedi, biz, aşkın hararetile, zemherinin farkında pek değiliz!

Ve dönüp, Şadümanın yüzüne âşıkane bir nazar fırlattı.

Lâkin, hiç değilse, atelyenin içi rüzgârdan mahfuzdu. Saraylıya bir yer gösterdiler; oturdu. Şadüman, boş sigara paketlerini tutuşturup, topal bir cezvenin içinde alelâcele bir kahve pişirdi, ikram etti.

Saraylının ağzında bir bakla vardı; fakat bir türlü çıkaramıyor, yutkunuyor, afal afal etrafına bakınıyordu. Bir müddet devam eden sükûtü müteakip, Behlül, sordu:

— Ey, ne var, ne yok, bakalım saraylı yenge?

— Hiç, ne olsun? İyilik.. güzellik..

— Behzadı gördüğünüz var mı?

Saraylı sustu; içini çekti; önüne baktı.. Neden sonra şu cevabı verdi:

— Biz, onunla dargınız! haberiniz yok muydu?

Behlül, keyfiyetten haberdar olduğunu inkâr edemezdi. Her gün oraya gidip geldiğini saraylı de herkes gibi biliyordu.

— Evet.. dedi, haberim var ama, şimdiye kadar barıştığınızı tahmin ediyordum.

— Vakit olmadı ki; ben Bursadan, dün akşam geldim.

— Bursadan mı? Ne münasebet?!

Saraylı yine sustu; ve yine önüne baktı. İçini boşaltmak, itirafta bulunarak gönlünü hafifletmek istiyordu. Fakat bunun için îâzım gelen cesareti birdenbire toplıyamıyordu.

Apışlarının arasında sallanan patiska torbadan, fakfon tabakasını çıkardı; ipincecik sardığı sigarayi yakıp bir iki nefes çekti:

— Şeytana uydum, işte!. Dedi.

Ve artık hiç kimseden, sorgu, sual beklemeden, bülbül gibi ötmiye başladı:

— Behzat beni çok hırpalıyordu.. hareketlerine, işkencelerine dayanamadım. Kendisini çok sevdiğim halde, bağrıma taş bastım.. başka bir herifin peşine düşüp, ta Bursalara kadar gittim.

— Ey? Bakındı şu işe! sonra?.

— Sonrası: Herif külhanbeyinin biri imiş.. Behzattan besbeter çıktı. Bir yandan da, Behzatcığımdan ayrıldığımdan dolayı içerim yanıyordu. Meğerliyim kâfiri nekadar da seviyormuşum! geceleri, hep rüyama giriyordu.. Derken, dayanamadım: Kaçtım, geldim.

— Devam edecek —

Karikatür'ün Objektifi

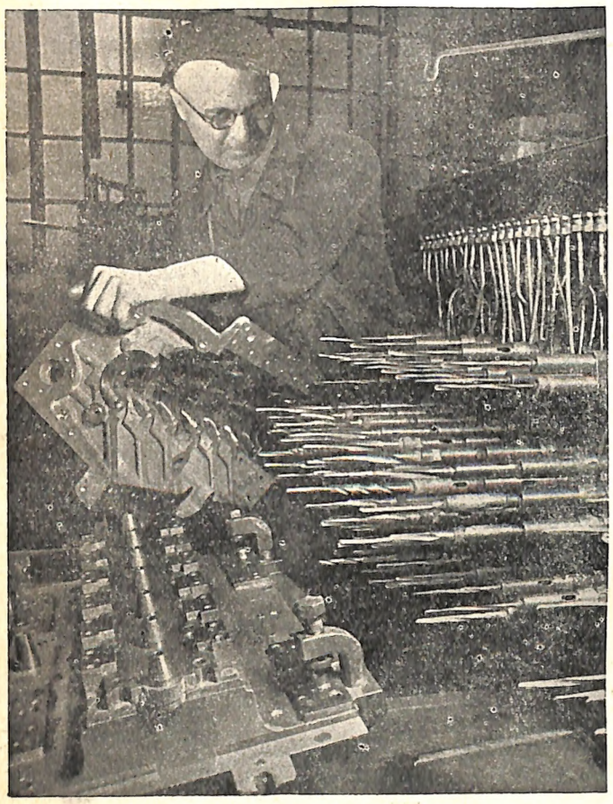

Muallim, muharrir, gazete müdürü, saylav, matbuat cemiyeti reisi Hakkı Tarık Us şimdi bir fabrika tesis etmiş, fabrikatör olmuştur. Fabrikatör ve gazeteci saylav bu fabrikada iğneden ipliğe kadar her şey imal edeceğini, bu suretle yerlimallar ülküsüne her gün daha ziyade hizmet edeceğini söylüyor..

Ünlü jimnastik muallimi M. Sami Karayel artık çoluk çocuğa jimnastik öğretmekten, onları hoplatıp zıplatmaktan bıkmış, orkestra şefliğine başlamıştır. Önümüzdeki tiyatro mevsiminde M. Sami Karayel Şehir tiyatrosunun operet temsillerinde orkestrayı idare edecektir. Ayni zamanda «Karayel esince!» isimli bir de operet bestelemiştir.

Operet yıldızı bayan Feriha Tevfik artık Holivut yıldızı oldu. Şehir tiyatrosundaki arkadaşlarına hiç haber vermeden gizlice Holivuda giden Feriha Tevfik zengin bir mukavele imzalamış ve Moris Şövalye ile birlikte «Şen dul» operetini filme almıştır.

Sağa sola meydan okuyan muharrir Naci Sadullah için yakında Babıâli caddesine bir heykel dikilecektir. Heykelin modelini bizzat kendisi tertip etmiştir. İmal ve yerine konma masrafını da Semih Lûtfi deruhde etmiştir.

NEOSTERIN

NEOSTERİN VASIF

Kudretli müessir bir antiseptiktir. **Çocuklarınızı kuşpalazından** korumak için Neosterin en birinci devadır. Her eczanede bulunur

---

Hafiflik - Rahatlık

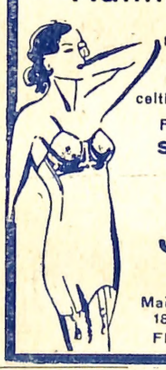

J. Roussel Korselerinde (Galne), sizi incitebilecek hiç balina ne de hiçbir tazyik yoktur. Bu korseler, vücudunuzu sıkmaksızın tenasübünüzü inceltir ve göğsünüzü kuvvetlendirir.

Fiyatı: 25 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız:

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu Tünel meydanı 12 No. lu. Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz.

Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

Ademi iktidara

Tafsilât: Galata P. K. 1255 Hormobin

Küçük, büyük, genç, ihtiyar

Herkese lâzım bir eser

MEŞHUR ★ ADAMLAR

1 inci ve 2 inci cildi çıktı. 3 üncü cildi tamamlanmak üzeredir.

"Meşhur Adamlar Ansiklopedisi" Türkiyede ilk defa olarak tam ve mükemmel bir şekilde meydana konan biyografi eseridir. Hâdiselere karışıp tarihte isim bırakan bütün şahsiyetler, hüviyetlerile ve karakterlerile tesbit edilmiştir. Bu itibarla "Meşhur Adamlar Ansiklopedisi" her meslek mensubunun kütüphanesinde bulunmak lâzımdır. Üçüncü cildi de yakında tamamlanacaktır. Her cildin fiatı 3 liradır. Muallim, talebe ve zabitler için hususî tarife tatbik edilir. Ayrıca posta ücreti alınmaz.

Meşhur adamlar Ansiklopedisi her kütüphanenin en değerli eseridir. Bu güzel Ansiklopedinin zengin sahifelerinde her aradığınız meşhur adamın ismini, hayatını ve resmini bulacaksınız.

Binlerce lira sarfı ile en lüks ve bütün konforu tamam olarak yapılan ve en son model makinalarla techiz edilen

İZMİR TAYYARE SİNEMASI

Senenin en güzel filmlerini göstermekle büyük bir şöhret ve sinemacılık âleminde en büyük muvaffakıyeti kazanmıştır.

İZMİR TAYYARE SİNEMASI

İzmir kibar halkının toplandığı biricik müessesedir

Karikatür

Negüs — Bilirim davanın sonunda bir «hır» çıkaracağınızı ötedenberi biliyordum !....

Ahmet Sait Basımevi — İmtiyazı alan ve neşriyatı idare eden : T Sükrü